

Zij zingen

Willem Gijssels

bron

Willem Gijssels, *Zij zingen*. F. Meuwissen, Brussel 1928

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/gijs008zijz01_01/colofon.php

© 2016 dbnl

dbnl

Bij wijze van inleiding

Een woord van Dr. HUGO VERRIEST over Gijssels' Kinderliederen, door de Koninklijke Vlaamsche Academie met goud bekroond, en mede in dezen bundel opgenomen.

‘Met Dr. KAREL DE GHELDERE wille ik schrijven: “Een heldere klaarheid, een glinsterend licht doorstraalt deze liederen die tintelen van leven”.

Ik voege er nog bij: Die liederen van den Dichter zingen uit zijn hert.

Die liederen zingen in zijn woord.

Die liederen kunnen het lied worden van een volk, en den schat verrijken van zijne kunst.

Zoo roeren in zijne verzameling de drie vereischte vedelen:

De vedel die spelen moet in den Dichter.

De vedel die spelen moet buiten den Dichter in zijn vrij bestaande woord en vers.

De vedel die spelen moet in het luisterend, leerend en genietend volk.

Geen een van de dichters die naar den prijs dongen komt hem bij. Geen een heeft zijn adem, geen een zijn vers, geen een zijn gebaar.

Het zijn de liederen van een Dichter.

Zij zingen!’

De uitgever.

De pijl en het lied

Ik schoot eens een pijl de lucht in, maar
Hij viel op aarde, ik wist niet waar;
Zoo snel vloog hij dat er geen oog
Hem volgen kon langswaar hij vloog.

Ik zond eens een lied de lucht in, maar
Het viel op aarde, ik wist niet waar;
Wie is er die zoo krachtig ziet
Dat hij de vlucht volgt van een lied.

Laag, lang nadien in een eikelaar
Vond ik den pijl nog gansch en gaar;
En 't lied van woord tot woord gezwind
Steeg uit het hart van eenen vriend.

H.W. Longfellow.

Vroeg op

Hoe vroolijk vliegt het vogeltje
Des morgens vroeg;
Het weet met zijn geluk geen weg
Genoeg!

't Wipt voor het raam van 't kamertje,
Waar togedekt
Het kindje slaapt tot moeders kus
Het wekt.

'k Ben kleiner', spot het vogeltje
En schudt zijn kop,
'Sliep uit, gij slapertjen, ik ken
Al op!

Het vogeltje

Linge, linge, lijnen,
Het zonneke gaat schijnen;
Het vinkje steekt zijn kopken op
En drinkt een frisschen dauwedrop.
Pink, pink,
Wat aardig ding!

Linge, linge, lijze,
Een mugge dient tot spijze
Aan 't vogeltje dat kwinkeleert
En luttel voor elk lied begeert.
Pink, pink,
Wat aardig ding!

Linge, linge, lijze,
Het doet de takjes bijzen,
Van waar het roept, naar allen schijn:
'Leer met uw lot te vreê te zijn!'
Pink, pink,
Wat aardig ding!

Mijn broertje

Mijn broertje kan maar spelen,
Ter school gaat hij nog niet.
Ik kan al woorden spellen:
P.I.E.T.
is
Piet.

Al zijn het kleine woorden,
't Doet moeder toch plezier.
Ik zal een kerel worden,
F.I.E.R.
is
Fier!

'k Hoor moeder minzaam zeggen:
'Piet jongen, leer maar goed,
Dan is u moeders zegen
Z.O.E.T.
is
Zoet!

Mijn popje

Het witte, witte maantje
Kijkt in den waterplas,
Het glijdt langst 't gladde baantje,
Alsof 't een bootje was...

Lief maantje, weg, mijn popje,
Het doet zijn oogjes toe;
Het vaart met mee, verstop je!
Mijn popje is zoo moe!
Slaap, slape doe!

Het vliegske

Vliege, vliege, vliegske,
Het kindje ligt in 't wiegske;
Kattepoes en Kim de hond
Doen een dutjen op den grond.
En 't muziekske:
Zom, zom, zom,
Van het vliegske:
Zom, zom, zom,
Rond het wiegske,
Rond de kat en rond den hond,
Ronkt en bromt
Rommedom:
Zom, zom!
Zom!

Tik, tak, tok

In het hangskén
Van de klok,
't Slingerstangskén
Gaát zjén gangskén:
Tik, tak, tok!

Vinnig inne
't Spel der zón
Poezeminne
Zit te spinnen:
Ron, ron, ron!

Kindervoetjes,
Traag van stap,
In hun schoetjes
Triplen zoetjes
Trip, trip, trap!

Ieder klankskén
Wil zjén woord,
Zingt zjén zangskén
Gaát zjén gangskén
Voort, voort, voort!

De sterretjes

De sterretjes loopen den ganschen nacht
Op hunne bloote voeten,
Zij maken geen herrie, de wolken zijn zacht
Waarlangs zij loopen moeten.

Wij loopen des morgens als 't klokje luidt
Op blokjes en op schoetjes.
Dan rusten in 't bedje, de sterrekens uit,
En slapen zoetjes, zoetjes!

Dokus

Daar komt de dikke Dokus af
Dokus af, Dokus af;
Daar komt de dikke Dokus af
Hij is zoo lui als laf.

Hij eet en drinkt en dat is al,
Dat is al, dat is al,
Hij eet en drinkt en dat is al,
Wat hij geworden zal?

Een dikke kop, noch meer noch min,
Meer noch min, meer noch min,
Een dikke kop, noch meer noch min,
Met niemendal er in!

In de Mei

In de Mei, in de Mei,
Gaan de schaapjes grazen.
Op de wei, op de wei,
Waar we bloempjes lazen.

In de Mei, in de Mei,
Hee, hoe uitgelaten,
Hooft hoe zij, hooft hoe zij
Van genoegten blaten.

In de Mei, in de Mei,
Dart'len blij de schapen,
Zouden wij, zouden wij
Dan geen vreugde rapen?

Het klokje

Kloppen, kloppen hamertje,
Is er niemand daar?
Hoor mij in mijn kamertje
Altijd kloppen maar:
Tik, tak, verbeid,
Tik, tak, uw tijd!

Kloppen, kloppen hamertje,
Hoor ik klopp op maat;
Geef gelijk een vadertje
Tevens goeden raad:
Tik, tak, werk noest,
Tik, tak, rust roest!

Kloppen, kloppen hamertje!
Luister naar mijn lied.
Zooals in mijn kamertje
Klinkt het nergens niet:
Tik, tak, Oost, West,
Tik, tak, thuis best!

Het eerste schot

Een hazeken te knagen zat
Zoetsappig aan een groenselblad.

Een jagerken te loeren lag
En de oor en van het haasken zag.

Gemikt, een knal, en pif, poet, paf,
Een groenkool vloog daarginder af.

Het hazeken was hem te glad
En koos intijds het hazenpad.

De kool is zeker 't schot niet weerd
Zei 't jagerken te laat geleerd.

Maar algelijk mijn eerste schot,
Geeft mij een kool voor hutsepot.

Rondedans

Jute, kajute, karonde,
Dansen in de ronde:
Eentje, beentje, huppelbeen,
Hippel, tippel, trippelteen,
Zon het dansen zonde zijn?
Zonde zijn, zonde zijn?
Welneen, welneen!

Jute, kajute, karonde,
Dansen in de ronde:
Als de meisjes van het land,
Dansten allen hand aan hand,
't Zou de mooiste ronde zijn,
Ronde zijn, ronde zijn.
Van keel het land.

Tippe, tappe, top

Tippe, tappe, top!
Met zijnen platten kop,
Op een beentje
Met stalen teentje,
Wandelt hij de straten op.
Tippe, tappe, top!

Snorre, snorre, snoer!
Zwiep, zweep hem langs den vloer.
Geen genade,
't Doet hem geen schade.
Hoor, hij ronkt hij elken toer.
Snorre, snorre, snoer!

Zwirre, zwirre, zwier!
Van ginder weer naar hier.
Hij zal blijven
Te voete drijven,
Geeft de zweep hem gier op gier.
Zwirre, zwirre, zwier!

De vischjes

Kijk, moeder lief, hoe aardig
De vischjes in den vliet!
Zie een, twee, drie,... wel konderd
Ze tellen kan ik met. '

'Nu zijn ze weg. Hee, moeder,
Waar zijn zij heen gevluht?
Ack, zullen zij niet sterven,
Daaronder zonder lucht?' -

- 'Mijn vriendje, 't is het water,
Dat 't vischje slechts begeert.
Gij zult dat alles weten
Zoo gij maar vlijtig leert!'

Nieuwjaar

Nieuwjaarke zoete,
Het oude ging te voete,
Alle dagen eenen dag
Tot het van zijn zelven lag.

Nieuwjaarke zoete,
Hoe zou het anders moeten?
Even komt gij op bezoek
Of gij brengt een suikerhoek.

Nieuwjaarke zoete,
Met suikerhoek en groeten,
Wenscht gij hier en wenscht gij daar
Elk een zalig Nieuwejaar!

Sinte Marten

Bemide Sinte Marten,
Mijn moeder is naar stad;
Mijn vader slacht het varken,
Ik speel met onze kat.
'k Wensch uit den grond mijns harten
Dat ik nooit kwaad bedreef,
Bemide Sinte Marten,
En u te vriende bleef!

Bemide Sinte Marten,
'k Min u met heel mijn hart,
Omdat ik voor mijn parten
Door u vergeven werd.
'k Zal beteren met de jaren.
Al zij 't een groote kunst,
Om beter steeds te varen
In uwe goede gunst.

Koeken bakken

Er was ne keer een vrouw
Die koeken bakken wou,
Maar ze moest het meel nog builen.
Zie de zemelbak
Pattatra, die brak
En kaar kindje ging aan 't huilen.

Er kwam meteen een boer
Die vaagde van den vloer,
Vlug het meel uit al de hoeken,
Bakken bakken maar,
Op een wip, 't was klaar!
En het kindje kreeg de hoeken.

Sint-Niklaas

Broertje, hebt ge 't reeds vernomen,
Zusje, is uw korfje klaar?
Heerlijk, Sint-Niklaas gaat komen,
Hoe verlangt ons hart er naar!
Zijn wij 't jaar lang braaf geweest,
Welke vreugde, welk een feest!
Zijn wij 't jaar lang braaf geweest,
Welke vreugde, welk een feest!

Spel en boek en lekkernijen
Brengt de goede kindervriend!
't Zal den heiligen man verblijen
Hebben wij zijn gunst verdiend.
Sint-Niklaas, goed heilig man,
Weest verblijd, zooveel het kan!
Sint-Niklaas, goed heilig man,
Weest verblijd, zooveel het kan!

Sinterklaas

Op de markt aan 't koekenhuisje
Woont er daar geen vrouwtje in?
Ja, het piept gelijk een muisje
En het spint gelijk een spin.
Hoe heet de baas?
Sinterklaas!
Hoe heet de knecht?
Zwarte Piet die roeden legt!

Sinterklaas kaalt alle jaren
Met een schip van marsepein,
't Speelgoed en de snuisterwaren
Voor degeen die aardig zijn.
Hoe heet de baas?
Sinterklaas!
Hoe heet het paard?
Klepperpoot met zilverstaart!

Sparen

's Winters krast de zwarte raaf
Over 't dorre veld:
'Spaar of anders wordt ge slaaf,
En voor mets geteld!

Ziet dat ge uwen lentetijd
Niet als rook verliest,
Of ge smeekt om medelijd'
Als het krakend vriest!'

'Sparen, hee, 't is gauw gezegd,
Maar met gauw gedaan;
'k Heb het mij toch opgelegd
En 't begint te gaan'.

'Als mijn spaarpot iets verzwaart,
Of 't me vreugde baart!
Wie het kleine niet vergaart,
Is het groote met waard!'

Jantje Loerentop (*De Wind*)

Jantje, Jantje Loerentop

Die wreef zijne oogen uit:

‘Wat ben ik voor een slaperskop,

Straks is het spel verkruid.

De zonne staat al voeten koog,

De planten zijn al poederdroog.

Vooruit,

In de schuit,

Aan 't zeilen naar den andren kant;

Wat mij verspert valt neer in 't zand.

Ik ben de vrijste zoon van 't land!

Vooruit! Vooruit! Vooruit!

En luid

Stak Jantje, Jantje Loerentop

Zijn trompenden horen op!

Kaatje

Stil in het gras
Zit kaatje neer;
't Is na de klas
En lenteweêr.

Zij heeft met vlijt
Haar taak volbracht;
Na werkenstijd
Is rusten zacht.

Dien gouden raad
Vergeet zij niet;
Te blijer slaat
Daarom heur lied.

Dan komt ze t'huis
Met bloemen teer.
Gezond en struisch
Maakt 't lenteweêr.

De tijd

Kloppe, kloppe, hamertje!
Wie zit er in dat kamertje,
Altijd zingend, blij vol lust,
Zonder dralen, zonder rust?
Tikke tak, tikke tak!
Tik, tak!

Wille, wille, wevertje!
Dat weeft gelijk een kevertje
Al die uren van den dag,
Eenen steek bij elken slag
Tikke tak, tikke tak!
Tik, tak!

Spille, spille, spelletje!
Elk uur een nieuw gezelletje.
Tot de twaalven zijn voorbij
Dan van her begint de rij.
Tikke tak, tikke tak!
Tik, tak!

Kinne, kinne, kindertjes!
Gij fladdert nog als vlindertjes;
Maar gij leert met tijd en vlijt:
Tijd verkeken zijt ge kwijt!
Tikke tak, tikke tak!
Tik, tak!

Het kikkertje

Er zat een snoezig kikkertje,
Een kwekkie, kwakkie, kwikkertje,
In 't water op een blad.

En tot het snoezig kikkertje
Een slokkie, slakkie, slikkertje,
Een kraai, te praten zat.

- 'Spring uit de gracht, mijn dikkertje,
Het is er koud, zei 't slikkertje,
En kijk, uw klaadje zakt?'

- 'Wel neen ik, zei dat kikkertje,
Gij zijt te groot een slikkertje,
Ik wed dat gij mij pakt!'

- 'Geen kwestie van, mijn dikkertje '
Zei 't slikkertje, en 't kikkertje
Sprong argloos uit de gracht.

- 'En pakken!' zei dat slikkertje.
'Ei mij! riep toen het kikkertje,
Ik kad het wel gedacht!'

Prinsesje, schoon prinsesje

Prinsesje, schoon prinsesje,
Hebt gij dan alles niet,
Dat gij zoo droef te moede
Steeds naar de verte ziet?

- 'Ik wacht mijn keer en vader,
Die krijg voert overzee;
Hij krengt me diamanten
En rijke paarlen meê!' -

- 'Prinsesje, denk ik stille,
Hoe gij me deernis kaart.
Ik vind een kus van moeder
Mij meer dan schatten waard!'

De trouwe hond

Woe, woe, woe,
Ik let op de deure,
Woe, woe, woe,
Zegt de trouwe hond.
Wat er ook gebeure,
Ik let op de deure,
'k Verlaat ze geen stond
Ik, de trouwe hond.

Woe, woe, woe,
Ik dien wel mijn meester,
Woe, woe, woe,
Zegt de trouwe hond.
't Is beter, met beester,
Den vriend van mijn meester,
Herken ik terstond,
Ik, de trouwe hond.

Woe, woe, woe,
Des nachts aan het waken,
Woe, woe, woe,
Zegt de trouwe kond.
Ligt gij onder 't laken
Dan ben ik aan 't waken
En kijk om en rond,
Ik de trouwe hond!

Avondpraatje

Zei de hond,
Wauw, wauw,
De avond komt
Gauw, gauw,
Zie, hoe met zijn zwarten steert
Hij langsheen de wegen scheert!

Zei de kat,
Mauw, mauw,
'k weet wel wat,
Gauw, gauw,
Hondje lief van grooten vaak
Slaapt gij in, terwijl ik waak.

Zei de hond,
Hauw, hauw,
Loopt gij rond,
Gauw, gauw,
Katje lief, bij 't minst gerucht
Spring ik op, terwijl gij vlucht!

Blauw, blauw bloempje

Blauw, blauw bloempje,
Ik zag u haast niet staan,
En waren daar uw oogjes
Die mij niet lieten gaan.
Wel zeg, zeg, zeg,
Waarom steekt gij u weg?

Blauw, blauw bloempje,
Ik weet niet of ge 't weet,
Gij zijt een kind des hemels,
Ik zie het aan uw kleed.
Wel zeg, zeg, zeg,
Waarom steekt gij u weg?

Blauw, blauw bloempje,
Violtje zoet genaamd,
Ik zie het aan uw eenvoud
Dat gij van hooger kwaamt.
Wel zeg, zeg, zeg,
Daarom steekt gij u weg!

Tevrêe

Wij zijn te grof ofwel te fijn
en soms wel alle twee,
Hetgeen wij altijd moesten zijn
Dat is tevrêe.

Wij zijn te wild, ofwel te stil,
Te koppig of gedwee;
Wie doet er altijd naar zijn wil
En is tevrêe?

Wij zijn te los ofwel te stug
Te traag of gaande mêe
Wie schudt den last van zijnen rug
En is tevrêe?

Wie kind nog zijnde reeds van toen
Niet deed alsof hij dêe,
Maar deed hetgeen er viel te doen,
Die is tevrêe!

Klaas Vaak

Als Klaas Vaak komt aan geslopen,
Zom, zom, zom uit Schemerland,
Vindt hij nog uw oogjes open,
Hij bestuift ze met zijn zand.
Gauw in bedje, 't is te moeten,
Anders komt hij naar u toe.
Eerst een zoentjen en dan groeten:
Slaap wel vader, slaap wel moe!

Als Vlieg Vlug komt aangevlogen,
Zim, zim, zim uit Morgenschijn,
Komt ze kijken naar uw oogen
Of ze reeds geopend zijn.
Gauw uit 't bedje zonder dralen,
Of u dwingt ze er anders toe.
Kom algauw uw zoentje halen:
Morgen vader, morgen moe!

Gebed

's Avonds vóór ik slapen ga,
Zeg ik mijn gebedje na,
Dat door moeder werd gebeden.
Ack, het klonk uit haren mond,
Als een liedjen uit 't verleden.
God! wie weet wanneer 't ontstond!

's Avonds vóór ik slapen ga,
Zeg ik mijn gebedje na,
Dat me zoo vervult met toover.
Ach, het ging van 't een geslacht
Telkens tot het ander over,
En bezit zoo'n wondre kracht.

's Avonds vóór ik slapen ga,
Zeg ik mijn gebedje na,
'Heere lief, wil mij bewaren
Van al 't kranke dat er gaat
Op de wereld vol gevaren,
Houd me rein van alle kwaad!'

Douwdeine

Hoe komt hij daar uit Droomenland
Met wiegband en met stuivend zand?
Hij snuffelt vlug,
Hij knuffelt vlug,
En werpt zijn zakje van den rug.
Zoo komt hij daar uit Droomenland
Met wiegkand en met stuivend zand.
Zoo komt Douwdeme, Douwdeme
In 't land!

Maar als ons kind zijn dutje doet
Op tijd en stond zooals het moet,
Hij, zeer vereerd,
Maakt rechtsomkeert,
En laat ons kindjen ongedeerd.
Maar als ons kind zijn dutje oet
Op tijd en stond zooals het moet,
Dan zegt Douwdeine, Douwdeme:
't Is goed!

Des morgens

Des morgens in den vroegen,
Hoe heerlijk op te staar,
En met een vroolijk harte
Ter wandeling te gaan!

Het perelt op de bloemen,
Die klinken als een kroon;
Het merelt in het loover:
Hoe schoon, hoe schoon, hoe schoon!

Dit zet ons aan om gretig
Geleerdheid op te doen;
Niets geeft gezonder zinnen
Dan zulk een morgenzoen!

Ei! Zei 't bloempje

Ei, zei 't bloempje, 't bloempje zei
De nacht zit in mijn oogen;
Wie maakt mijn hartje weder blij,
Wie zal mijn traantjes droogen?
Ei, zei 't bloempje, 't bloempje zei
Wie zal mijn traantjes droogen?

Ei, zei 't bloempje, 't bloempje lief,
En tuurde naar het Oosten!
Van als de zon er zich verhief
Kwam zij mijn hart vertroosten.
Ei, zei 't bloempje, 't bloempje lief,
En tuurde naar het Oosten!

Ei, mijn kindje, kindje klein,
Wanneer gij treurt wat doet je?
Gij wilt als ik gekoesterd zijn,
Uw oogjes gaan naar moetje.
Ei, mijn kindje, kindje klein,
Uw zonnetje is uw moetje!

Doornroosje

Doornroosje was een lieflijk kind;
Het werd door iedereen bemind,
En was er daar geen booze fee,
Die 't honderd jaren slapen deê,
De booze fee.

Aleer de tijd was afgeteld,
Beproefde menig met geweld
Te dringen door de dorenhaag;
Alaar stierf er in de hinderlaag
Der dorenhaag.

Wie wil er nog de redder zijn,
Van 't schoon prinsesje, dood in schijn!
Een koningszoon, op verre reis,
Vernam 't verhaal van 't groot paleis,
Het groot paleis.

De haag, die nog den held verspert,
Verzwond bij 't woord - 'Ga open, hert,
Voor alwat goed is, waar en schoon!'
Zoo wekte kaar de koningszoon,
De koningszoon!

Drie meisjes.

Roze, roze, reie!
Er kwamen, hand aan hand,
Drie meisjes in den Meie,
Roze, roze, reie,
Uit Rozenland.

Zij hadden alle drieën
Sneeuw witte schortjes aan
En op kun witte schortjes
Een rozig roosje staan.

En ieder rozig roosje
Met recht te zeggen scheen:
‘Waar vindt men zooveel blankheid
En rozeschoon bijeen?’

Drie witte katjes zaten
In 't deurken, op de mat;
Zij lachten en hun tongskén
Was als een rozeblad!

Roze, roze, reie!
Er kwamen, hand aan hand,
Drie meisjes in den Meie,
Roze, roze, reie,
Uit Rozenland.

Loopliedeken

Hop, hop, hop,
We gaan naar Rozenland,
Hand in hand.
Hand in hand!

Hop, hop, hop,
Daar komt Jan Boblebob,
In galop,
In galop!

Hop, hop, hop,
Als hij ons krijgen kan,
Is 't een man,
Is 't een man!

Hop, hop, hop,
Dat krijgt hij niet gedaan,
Niet gedaan,
Niet gedaan!

Hop, hop, hop,
Daar loopt hij naar de maan
Naar de maan,
Naar de maan!

Pik-nik
(De Klinker)

A, a, a,
Den buiten in, hoera!
Met volle kan en boterham
Van de ran, plam, plam
Den boterham,
De volle kan,
Den boterham.
A, a, a,
Den buiten in, hoera!

E, e, e,
Wie gaat er met ons mee,
Het jeugdig bloed versterkt ervan
Van de ran, plam, plam, enz.

I, i, i,
Al zingend een, twee, drie,
Zoo luid als onze long het kan,
Van de ran, plam, plam, enz.

O, o, o,
 Hier rusten wij, bravo!
 In 't gras te zitten is ons plan,
 Van de ran, plam, plam, enz.

U, u, u,
 Hoe lekker smaken nu
 De volle kan, de boterham,
 Van de ran, plam, plam, enz.

IJ, ij, ij,
 Hoe luchtig keeren wij!
 Het wand'len maakt ons mensch en man
 Van de ran, plam, plam,
 Den boterham,
 De volle kan
 Den boterham
 IJ, ij, ij,
 Hoe luchtig Keeren wij!

Het daget in den Oost

Des morgens ligt nog alles
Te droomen en te zwijgen.
Den leeuwrik ziet men stijgen
Steeds hooger, onverpoosd.
Hij wil, uit ruimer kringen,
Het eerst den heilgroet zingen:
Het daget, het daget, het daget in den Oost!

Wanneer een kleine vogel
Mij komt getuigenis geven
Van 't wonderbare leven
Nog vóór de zonne bloost;
Zou ik het met beseffen
En meê de ziel verheffen?
Het daget, het daget, het daget in den Oost!

Laat hij van uit de luchten
Zijn reine vreugde stroomen;
Ik koester frissche droomen.

Dat geeft me kracht en troost.
Naar hooger wil ik streven,
Lijk hij het waagt te zweven
Als 't daget, als 't daget, als 't daget in den Oost!

De leeuwerk

Licht, immer licht!
Omhoog den geest gericht!
Zie den leeuwerk 't nest ontvluchten
Om verheugd zijn hart te luchten,
Bij den eersten zonneschicht:
Licht, immer licht!

Werk, immer werk!
Vliegt hij met vlugge vlerk,
't Is om tijdig ons te leeren,
Traagheid, laagheid af te weren;
Vlug en knap, maakt frisch en sterk.
Werk, immer werk!

Moed, immer moed,
Zoo zingt de vogel zoet.
Om de zege te verkrijgen
Is het noodig hoog te stijgen,
Bij den gullen morgengroet:
Moed, immer moed!

Het bijtje

- 'Goeden morgen, Kolleblomme,
 Goeden morgen, Korenbloem,
 Hebt gij 't bijtje hooren brommen,
 Hooren gonzen zoem, zoem, zoem?
 - 'Ja, wij kekken 't reeds vernomen
 Toen gij rustig laagte te droomen
 Onder 't spreitje;
 Wijl het bijtje
 Bezig was van kloem tot bloem!

“Vroeg gaan slapen, vroeg ontwaken”
 Is een spreekwoord waar en wijs.
 Pas is 't zonneken aan 't blaken
 Of het bijtje zoekt naar spijs.
 Ja, het rept vol lust en leven.
 Dag, gespeeltje,
 Volg dit beeldje,
 Stelt dit lesje steeds op prijs!

Naar buiten

Hoe heerlijk is het buiten!
De zon verguldt de baan,
Waarlangs de bloempjes spruiten,
Wanneer wij wandlen gaan.
Doen de voetjes trip, trap
Gaan de handjes klip, klap,
Stip, stap,
Stip, stap,
Niet te traag of niet te rap!

't Is overal een wonder
Van kleuren in het groen.
Wie zou er keeren zonder
Wat bloempjes mee te doen?
Doen de vingers tik, tak
Gaan de knopjes knik, knak,
Krik, krak,
Krik, krak,
Weer een bloempjen in den zak!

De muschjes springen aardig
Tak op, tak af, tak uit.
Wij zijn niet kalf zoo vaardig
Maar hebben iets vooruit.
Doen de kloefjes, klif, klaf.
Gaan de beentjes, zwif, zwaf,
Strif, straf,
Strif, straf,
Loopen wij in wilden draf!

De muschjes

De muschjes, nog flusjes,
Die wilden hun zin;
Maar kwamen dra samen
Het nestjen weer in.

De regen viel tegen
't Genomen besluit:
Te vliegen en wiegen
Tak in en tak uit.

Nu kikken noch mikken,
Gewis ingedut,
De muschjes heel knusjes
Door 't moertje beschut.

- 'O moeder, mijn moeder,
Ik min u vol vuur;
Uw goedkeid behoedt mij
Voor krank avontuur.'

- 'Ja kindje, mijn vriendje,
Vertrouw u op mij;
Toch mede de vrede
Maakt 't leven zoo blij.

Geen vrede, geen rede
Bij vijand noch vriend.
God spaar en bewaar ons
Van oorlog, mijn kind!'

Werkliedeke

Een, twee, drie, vier!
Alle meisjes hier,
Werken vlug met naald en draad.
Is dat geene schoone daad?
Werken vlug met naald en draad.
Is dat geene schoone daad?
Een, twee, drie, vier!
Alle meisjes hier!

Vier, vijf en zes!
Weer een goede les.
Kunt ge weg met naald en draad;
Weest gerust, het heeft zijn baat.
Kunt ge weg met naald en draad.
Weest gerust, het heeft zijn baat.
Vier, vijf en zes.
Weer een goede les!

Zes, zeven, acht!
't Is geen slecht gedacht.
In 't gezin zijn naald en draad,
Als voor 't land een flink soldaat.
In 't gezin zijn naald en draad,
Als voor 't land een flink soldaat.
Zes, zeven, acht!
't Is geen slecht gedacht!

Acht, negen, tien!
Hee, ge moet ze zien!
Met behulp van naald en draad
Kleeren maken op de maat.
Met behulp van naald en draad
Kleeren maken op de maat.
Acht, negen, tien!
Hee, ge moet ze zien!

Marieken

Marieken moest uit wandlen gaan,
Wandlen gaan, wandlen gaan,
Marieken en moest uit wandlen gaan,
Wandlen gaan.

Zij bleef al vóór een kraaie staan,
Kraaie staan, enz.

Zij sprak den zwarten vogel toe,
Vogel toe, enz.

- 'Gij zijt een spook, ik weet met hoe,
Weet met hoe, enz.

Gij zingt geen lied en krast altijd,
Krast altijd, enz.

Dient dan het leven u ten spijt?
U ten spijt...', enz.

- 'Heb ik geen noten op mijn zang,
Op mijn zang, enz.

Mijn leven duurt me niet te lang,
Niet te lang, enz.

Al leef ik langer nog dan gij,
Nog dan gij, enz.

En zoo ge iets leeren wilt van mij,
Wilt van mij, enz.

Spaar, riep de kraaie, spaar bij God,
Sbaar bij God, enz.

Dan dient u 't leven nooit ten spot,
Nooit ten spot, nooit ten spot,
Dan dient u 't leven nooit ten spot,
Nooit ten spot!'

Stella

Stella jaagt een vlinder na,
Stella volgt een vlinder.
't Diertje gunt kaar geen gena,
't Vliegt van kier naar ginder.

Zij verlet geen enkle poos,
Stoeiend tusschen kloemen;
Zelve is zij gelijk een roos,
Anders niet te noemen.

Stella staakt kaar spel meteen.
Is zij moe van spelen?
Neen! Zij hoort in zoet geweene
't Nachtegaalken kweelen.

In heur hart het liedje schalt,
Ja, zoo frisch en lavend,
Dat zij aan het droomen valt
In den stillen avond.

Wijl haar 't windje, zonder schroom,
Streelt als een behoeder.
Lispelt 't meisje in haar droom:
Moeder, lieve moeder!

Dans

Blij gemoed, lustig bloed!

Laat ons dansen in het rond,
Komt gespeelkens, komt terstond!
't Bloed versnelt den levensdrang,
't Brengt ons rozen op de wang.
't Zal ons meisjes met berouwen
Eens te worden flinke vrouwen:
Blij gemoed, lustig bloed!

Frisch van geest, slank van leest!
Laat ons dansen in het rond;
Wie niet vlug is gaat ten grond.
Dartlen wij gelijk de wind,
Vrij en vrank en welgezind.
Eens dan mogen wij vertrouwen
Op ons kracht, als flinke vrouwen:
Frisch van geest, slank van leest!

Opgeruimd, goed geluimd!
Laat ons dansen in het rond.
't Heeft zijn nut en 't is gezond;
't Voert hij elken lossen sprong,
Verschen adem in de long.
Op de toekomst mag hij bouwen
Die berust op flinke vrouwen:
Opgeruimd, goed geluimd!

Broertje

Moeder zegt: 't Is van te moeten,
Speel wat met den kleinen guit;
Want hij loopt mij in de voeten
En ik kan geen steek vooruit!'

Zou ik moeder laten klagen?
Neen, ik kom kaar goed te pas.
'k Zal mijn broertje schrijlings dragen,
Net of ik zijn paardje was.

Spijtig dat hij met kan spreken
En bijna geen woord verstaat;
Wijl ik lees en schrijf en reken;
'k Zou hem leeren hoe dit gaat.

'k Moet mijn naaiwerk ook verzuimen.
Zulk een kroertje, welk een last!
- 'Stil, zegt moeder, wat voor luimen
Zijn me dat, kee, opgepast!'

Ju! roept plots de kleine bengel;
't Klinkt zoo grappig, rond en malsch.
En ik voel vol lust 't gestrengel
Van zijn armpjes om mijn hals.

Smidje Smee

Hoor Smeken duchtig zingen!
Hoe dreunt de smisse niet,
Terwijl de vonken springen
Van 't ijzer en van 't lied.
Altijd is hij welgezind,
Smeken Smee is ieders vriend
Holiolee, holiolee!
Het vroolijk Smeken Smee!

Hoor Smeken luchtig fluiten,
Wijl hij den blaasbalg trekt.
Al is hij zwart van kuiten,
Zijn kart is onbevlekt.
Altijd is hij welgezind
Smeken Smee is ieders vriend
Holiolee, holiolee!
Het vroolijk Smeken Smee!

De zwarte man is wijzer,
Dan wie het beter weet.
Hij zingt omdat hij ijzer,
Geen kooze plannen smeedt.
Altijd is hij welgezind
Smeken Smee is ieders vriend
    Holiolee, holiolee
Het vroolijk Smeken Smee!

De regen

Risch, rusch!
Het is aan gang,
Hoelang zal 't blijven duren?
Wij hadden zonne, dagen lang,
Nu moeten wij 't bezuren.
De regen trommelt op de ruit
En zingt gedurig dat
Machiel, Machuit
Zit in de schuit
En hij wordt druipend nat!

Risch, rusch!
De zonne slaat
Een flikker en een flonker.
Ze feest in hemel en op straat,
En danst door dik en donker.
De wind steekt ook een handjen uit
Tot spijt van Jantje Nat:
Machiel, Machuit
Zit in zijn schuit
En neemt een zonnebad!

In de straat

De regen maakte menig plas;
Dit heeft zijn goed en kwaad.
Het heeft zijn goed als na de klas
De schooljeugd komt op straat.
De kindren weten wel en hoe
Ziek deugd te doen er mee.
Bezie me daar kun leuk gedoe,
Ze wanen zich aan zee!

Plaveiers brachten koopjes zand.
Het duurt geen langen tijd
Of kindren komen aangeland,
Als roken zij 't van wijd.
Het gaat er even lustig toe;
Waar halen zij 't verstand?
Bezie me daar hun leuk gedoe,
Zij wanen zich aan 't strand!

Een kinderhand is gauw gevuld!
O, blijdschap die er spat
Waar geene ruimte wordt geduld,
Uit 't steenen hart der stad!
Een regenplas, een koopje zand...
En zie de kindren, zie!
Zij hebben zee, zij hebben strand,
Zij hebben fantasie!

Vertelseltje

Er waren zeven kikkertjes
Die zaten in een sloot;
Daar kwam Jan Knuppelman gegaan
En sloeg er zes van dood.

Het zevende sprong op een steen
En riep meewarig: Kwak!
Jan Knuppelman verschoot er van
En Jan zijn knuppel brak.

En Jan meteen, hals over kop,
Dook neder in de sloot...
Toen lachte 't oolijk kikkertje
Het lachte zich haast dood!

Avond

Als het avondt, klokken bonzen
Ruischen in het windgetril,
Wijl de bietjes niet meer gonzen,
Wijl de vogeltjes in 't donzen
Nestje sluimren stil, zoo stil.

Zie den kemel voller komen
Vol van starren voor den nacht.
Alles leent zich nu tot droomen;
't Wordt nu vredig in den vromen
Huiskring, vredig zacht, zoo zacht!

Slapen gaan

De zon is moe gekeken
Nu dooft haar gouden licht;
De bloempjes ook verbleeken
En doen de kelkjes dicht
De kindren moeten slapen
Als 't avondklokje luidt.
Ei lieve meisjes, knapen,
Nu is 't met spelen uit!

De nachtegalen kwelen
Een zoet verrukkend lied;
De bloempjes moe van 't spelen,
Neen, zij ontwaken niet.
Zoo is de tijd gekomen
Van oogjes toe te doen
En engelrein te droomen
Na moeders malschen zoen!

De nachtegaal

Eens zong de meester nachtegaal
Met zulk een lief geschal,
Dat immer zijne zachte taal,
Waar ik ook ben, waar ik ook dwaal,
Mijn hart bekoren zal.

Hetgeen hij zong vol teederheid
Versterkte mijn gemoed.
O, vrienden, weest met mij bereid
Te volgen wat hij heeft gezeid:
Weest goed, weest immer goed!

Het medelijden is het merk
Der grootheid van de ziel.
Weest immer goed in wil en werk;
Ge blijft door uw geweten sterk,
Schoon 't lot u tegenviel.

Dit heb ik in het lied geleerd
Van meester nachtegaal,
Die toch zoo vlijtig kwinkeleert
Wanneer de mensch naar troost begeert
Voor zijne zielekwaal.

Roze, roze, meie!

Roze, roze, meie,
Dansen in de reie,
Dansen in den rondedans.
't Geeft aan iedereen de kans
Te dansen!

Roze, roze, meie,
Wie niet danst die draaie,
Wie niet draaien wil sta stil.
Wij voldoen aan onzen wil
En dansen!

Lientje en Mientje

Lientje en Mientje liepen
Verloren in het groen;
Om 't even wat ze riepen
Er was niets aan te doen!
En de avond smeed
Zijn donker kleed
Ras, ras
Op alles dat er was.

Een dwergje kwam hen tegen
Van uit het droomenland:
'Komt, ik zal u verplegen
Geeft mij gerust de hand.
Gij krijgt een bed
Rijk afgezet,
Fijn, fijn
Van goud en van satijn!'

't Kabouterken, heel schrander,
Schonk hun een beddeken elk;
't Een was een roosje, 't ander
Een blanke leliekelk.
Maar als de haan
Zijn hoorn deed gaan,
Tuurluit!
Dan was het droomen uit!

Ons hofken

Roode rozen in ons hofken
Naast de blanke jassemien;
En drie muschjes op het hekken
Die er zitten naar te zien,
Wijl de zon kaar beste doet!
In den zomer is het goed!

Doode takken in ons hofken
Dat verlaten ligt en treurt.
Grauwe wolken die ons zenden
Sneeuw en regen om de beurt,
Wijl de zon kaar glans begroef.
In den winter is het droef!

Kinderdeuntje

Suja, laat uw traantjes daar
Moeder is aan 't koken,
Seffens is uw papje klaar,
Hebt ge 't niet geroken?
Heija, kleine,
Pompedeine,
Melkje zoet als vijgen
Doet de kleinen,
Pompedeinen,
Zwijgen.

Geurt het papje, kleine vent;
'k Heb u niet geroepen,
Of ge zit er al omtrent
Om er van te snoepen.
Heija, kleine,
Pompedeine,
Melkje fijn als boter
Maakt de kleinen,
Pompedeinen,
Grooter.

Waarom gaapt gij, gulzerik,
Om nog wat te krijgen?
G'hebt uw buikje al zoo dik
En uw oogjes nijgen.

Heija, kleine,
Pompedeine,
Melkje doet u gapen,
Doet de kleinen,
Pompedeinen
Slapen.

De vriezeman

De vriezeman zit aan de deur,
Hij weeft en werkt gezwind;
Hij zet het al in witte kleur,
Wat hij te witten vindt.
Vriezeman met langen baard,
Neen, gij maakt ons niet vervaard!
Wij spelen, wij spelen, al zijt ge ruw van aard!

Hoe blinkt in blauwen morgenmist
De blanke zilverdraad,
Dien hij op struik en boomen klist
Alom met volle maat.
Vriezeman met langen baard,
Neen, gij maakt ons niet vervaard!
Wij spelen, wij spelen, al zijt ge ruw van aard!

Hee! Laat hem vriezen steenen dik.
Als glas hij baantjes maakt.
Die vallen wel in onzen schik;
Wij glijden dat het kraakt.
Vriezeman met langen baard,
Neen, gij maakt ons met vervaard!
Wij spelen, wij spelen, al zijt ge ruw van aard!

Het Koninksken

Lag ook de sneeuw in dikke laag,
Alsof het lente ware,
Daar zat er in de dorenhag
Een felle schuifelare.
Hoe fraai bezong zijn lieve stem
Het kinderen van Bethlehem!

Het godlik Kindje kreeg bezoek
Van herder en van Koning,
Al had het warme wieg noch doek
En was een stal zijn woning.
'Mijn harte', zong de lieve stem,
'Werd dra een warme woonst voor Hem!

Al ben ik maar een Koningsken,
Ik wou mijn dank betoonen,
En in mijn hartlik woningsken
Zal Jezus blijven wonen.⁷
Alzoo bezong zijn lieve stem
Het Kindeken van Bethlekem!

Mijn land

Als ik naar het gras, het riet
En het koren luister,
Denk ik hij hun ruischend lied:
Hoor, de zee die ruischt er!

Weer verschijnt ze vóór mijn oog
Of ze daar nog deinde,
Tot ze langzaam verder toog
En een vlakte pleinde.

Vlakte van het zeegebied,
Dat er eens verzandde,
'k Hoor nog 't ruischen in uw lied,
Vlaandren, vlak en vlande!

Kerstliedeken

De Kerstboom flikkert! Middernacht
Een klokje klinken doet,
En in mijn hart verschijnt het beeld
Van 't kindje Jezus zoet.

Als Jezuken geboren werd
Dan vros het steenen dik
En 't kad, och God, geen dekentjes
Noch mutsken met een strik.

Een kribbe moest zijn wiegsken zijn,
Waarin wat hooi en mos,
En, als bewakers daar rondom,
Een ezelke en een os.

Zijn arme moeder streelede 't zacht
Opdat het slapen zou.
Maar 't vros zoo hard dat Jezuken
Moest schreien van de kou.

En of het schreien werd gehoord
In 't diepe van den nacht,
Daar kwamen dra de herderkens
Met warme schapenvacht.

En stille vielen vlokjes neer,
Als pluimpjes uit de lucht;
Zoo traden zij naar 't stalleken
Met niet het minst gerucht.

Als 't kindje sliep, zijn moederken
Zei fluisterend met een wenk:
'Ik leer hem, brave herderkens,
Dat hij u eens gedenk',

En wijdt hij u zijn leven gansch,
Het zij uw eerlijk loon....'
Toen keek de moeder naar een kruis,
En zag een doornenkroon!

Paschen

Paschen, Paschen,
Hooggetij!
't Leven van de banden vrij,
Komt gestegen uit der aarde,
Zooals 't Christus openbaarde
Door zijn opstaan uit den dood.
Alleluia!
God is groot!

Paschen, Paschen,
Hooggetij!
Klokken klinken hemelblij.
Zwegen hunne bronzen tongen
Tot het wonder was voldongen,
Thans verkonden zij den groet:
Alleluia!
God is goed!

Paschen, Paschen,
Hooggetij!
't Juk des winters is voorbij.
Onder nieuwen zonnezegen
Plant ket zaad, weldra gedegen,
Hier op aard een paradijs.
Alleluia!
God is wijs!

Drie Koningen

Drie Koningen, Drie Koningen,
Hoe gij het wagen dorst
Te komen uit het Oosten
In 't land van sneeuw en vorst?

- Wij kwamen uit het Oosten
Bij 't zien der stralenster,
Die als een wonderteeken
Voorspeld was eeuwen her!

- Drie Koningen, Drie Koningen,
Verliet ge uw prachtpaleis
Om in een stal te treden
Op 't einde van de reis?

- Wij kwamen uit paleizen
En treden in een stal
Om knielend daar te groeten
Den Koning van 't Heelal!

De koekoek

Zoodra het madeliefje piept
Met 't kopje boven 't gras,
Begint de koekoek zijn geroep
Alsof 't een uurwerk was.
Koekoek, koekoek!
't Is geen gril
Als hij wil
Wederkomen in April.

Hij boodschapt ons den lentetijd,
De welgekomen gast;
En zoo geregeld als een klok,
Op tijd en juist gepast.
Koekoek, koekoek!
Wellekom
Denk er om
Het is lente waar ik kom.

Ja, inderdaad de koekoek gaat
Steeds met de lente mee
En heeft hij hier zijn werk gedaan,
Hij trekt weer over zee.
Koekoek, koekoek!
Onze guit
Trekt er uit
Tegen Oogst met luit en fluit.

Blanke droomen

Jantje wenschte lijk de wolkjes
Door het ruim te kunnen vliên,
En terwijl de wijde wereld
Eens in vogelvlucht te zien.

Kijk, daar kwamen aangevlogen
Zeven zwaantjes in 't gelid;
Jantje had zich maar te schikken
In een bootje zilverwit.

Of het heerlijk was te zweven
Door de luchten ruim en rein!
Daar beneden zag hij alles
Kleiner worden, och, zoo klein.....

En het werd hem bang om 't harte,
Toen hij eensklaps niets meer zag.
Hij ontwaakte, zeer gelukkig
Dat hij in zijn bedje lag.

Aurora!

Eens 's morgens vroeg ik wandlen ging;
De lucht vol zoete liedren hing,
Die smolten samen tot één lied.
Eija, 't was een wonderlied,
Dat ik steeds gedenken zal:
Van Aurora boven, boven,
Van Aurora bovenal!

De dauw lag neer als diamant
Op 't vloeiend smalt van elke plant.
Ik stoeide door 't beneschte land.
Eija, 't was een wonderland,
Dat ik steeds gedenken zal,
Van Aurora boven, boven,
Van Aurora bovenal!

Een zilvren klokje klepte vroom!
Toen zag ik in een zonedroom
De slanke beeltenis van een boom.
Eija, 't was een wonderboom,
Dien ik steeds gedenken zal,
Van Aurora boven, boven,
Van Aurora bovenal!

Hij stond er als met gaud bespat;
En toen ik schuchter nader trad,
Begroette mij een wuivend blad.
Eija, 't was een wonderblad,
Dat ik steeds gedenken zal,
Van Aurora boven, boven,
Van Aurora bovenal!

En 't blad dat daar te wuiven hing,
Ik plukte 't als herinnering.
Ik zag het a an, en 't droeg een spreuk,
Eija, 't was een wonderspreuk,
Die ik steeds gedenken zal:
'Eert uw ouders boven, boven,
Eert uw ouders bovenal!'

Frisch op!

Frisch op, wanneer de zonne daagt
En 't al ontwaken doet;
Ze giet haar gulden leven uit,
En geeft ons vuur in 't bloed.
De vogel zingt, de klokke luidt.
Frisch op, we zijn er bij!
Het werken adelt, wie dat wil?
Die werke zooals wij!

Frisch op, elkeen in de oogen zien,
En fier den kop omhoog!
Dat is het kenmerk van den man,
Die nooit bedroog of loog.
Waar dwang geschiedt, waar onrecht drukt,
Frisch op, we zijn er bij!
De zwakken helpen, wie dat wil?
Die helpe zooals wij!

Frisch op, wanneer de jarenlast
Den rug tot buigen dwong.
Zoolang als ons het leven lust,
Blijft ook ons harte jong.
Gezond van geest, en gul van zin,
Frisch op, we zijn er bij!
Het leven lengen, wie dat wil?
Die leve zoosls wij!

Smeedt het ijzer

Smeedt het ijzer, wijl het gloeit;
Slaat het duchtig, onvermoeid,
Tot er zuiver staal uit groeit.
Ei, well gebonk, ei, well geronk,
Ronk, ronk!
Daar sprankelt vonk op vonk!

Scherpt vroegtijdig het verstand
Tot er geestdrift in ontbrandt,
Als het jong nog is dan kan 't.
Ei, zonder faal, het worde staal,
Staal, staal!
Daar bliksemt straal op straal!

IJzer ongestaald verroest.
Stalen kop blijft onverwoest,
Hoe hij zich ook weren moest.
Door haat en kwaad, uw wegen slaat
Slaat, slaat!
Daar schittert daad op daad!

Kleine daden

Laat ons niets verdringen
't Weze nog zoo min;
Vele groote dingen
Hebben klein begin.

Zie het blonde koren,
Dat te bloeien staat!
't Is een zee geboren
Uit wat nietig zaad.

Stofjes vormen de aarde
Droppels d'oceaan,
Ook ons eigen waarde
Vangt met weinig aan.

Kleine lieve daden
Wezen dit begin;
't Zijn de goede zaden
Voor gevoel en zin.

Schoon Elsje

Schoon Elsjen en moeder
Die zaten bijeen;
Geen dacht er aan scheiden;
Een wolkje verscheen.

Plots zuchtte het meisje
En zag daar omhoog
Hoe eenzaam en verder
Steeds 't wolkje bewoog.

De moeder die 't merkte
Gevoelde zoo'n pijn;
Zij dacht dat haar meisje
Als 't wolkje zou zijn.

Schoon Elsje begreep het
Wat moeder verdroot;
Zij vloog in haar armen
En schaamde zich rood.

Het was maar een wolkje
Dat spoedig verdween.
Schoon Elsjen en moeder
Die zaten bijeen.

De bronne

Door het boschje
Loopt een bronne
Spelend tusschen
Struikgewas,
Ruischt en ritselt,
Ron, ron, ronne,
Of ze nimmer
Moede was.

Spiegelt zij het
Goud der zonne
Of het zilver
Van de maan,
Immer volgt ze,
Ron, ron, ronne,
Blij te moede
Hare baan.

Werp ik keitjes
In de bronne,
Dat ze spat en
Kringt een wijl,
Streven blijft ze,
Ron, ron, ronne,
Naar haar doel in
Aller ijl!

Van moeder

Ik hoor den hemel noemen
Een wonderzoeten naam.
't Zijn honderd schoone dingen
In eenen galm te zaam:
Den zoeten naam van moeder!

Ik zie den hemel 's morgens
In eenen perel staan,
Een wereld van gevoelens
Bewegen in een traan:
Een droeven traan van moeder!

Ik voel des hemels vreugde
Bij eenen zonnedag,
Een weelde voor de ziele
Ontbloeien in een lach:
Den lieven lach van moeder!

Een vriendenhart

Wat ik me hier op aarde,
    Als zeldzaam wenschen zou
Als een bezit van waarde?
Een hart in hou en trouw!
Wanneer de stormen raken,
De hemel gansch verzwart,
Wat kan tot zoetheid maken
    De bittere smart?
Alleen, een vriendenhart!

Gelijk een bloem verslensen,
De kans verkeeren kan.
Wie rekest op de menschen
Is een verloren man.
Zij doen of ze u niet kenden
Zoodra u 't lot benart.
Wat beurt u uit de ellenden
    Van smaad en smart?
Alleen, een vriendenhart!

Ik blijf den vriend gedenken
En reken ook op hem;
'k Gedraag me naar de wenken
Der vriendschap ware stem.
Dan mag de laster knagen
Met slagen nog zoo hard;
Wij deelen en wij dragen
De vreugd en smart
Met een, een vriendenhart!

Ik wil

Is het leven een beproeving,
Komt na regen zonneschijn,
Tegen 't raken van bedroefing
Wil ik steeds gewapend zijn.

'k Wil daarom niet zitten kniezen
Om het kwaad dat mij geschiedt;
Waar te deelen valt of kiezen,
Doen alleen wat plicht gebiedt.

'k Wil een open harte hebben
Voor wat schoon is, onverdeeld,
En 't bevrijden waar de webben
Van den nijd het soms verheelt.

'k Wil de menschen niet vervelen
Met mijn eigen wee en ach,
Maar wat zonne laten spelen,
Spijts gedruktheid, uit mijn lach.

Arbeid

Arbeid is 't gebed der daad
Wekt tot zelfvertrouwen.
Wakker jongens, duchtig slaat
Handen uit de mouwen!
Werken jongens, vroeg en laat!
Arbeid is 't gebed der daad!

Help u zelf, zoo helpt u God,
Zongen onze vaadren.
Wilt ge in eigen hand uw lot.
Wilt ge uw doel benaadren?
Arbeid jongens, is 't gebod,
Help u zelf, zoo helpt u God!

Blijlied

Waarom zouden wij niet blijde,
Welgemutst door 't leven gaan.
Met den lach is meer te winnen
Dan met klachten uit te spinnen,
En de vreugd ten allen tijde
Wijst de beste zijden aan.

Is er tot misnoegdheid reden
Denkt, het kon veel erger zijn.
Als er zon is in de zinnen,
Komt er ook gezondheid binnen
En de vreugd is tot op heden
Nog de beste medecijn.

Laat ons doen wat onze handen
Kunnen doen, de goede daad.
Lustig eene taak beginnen
Is het werk om 't werk beminnen
En de vreugd is de offerande
Die de vlijt ontbranden laat.

De storm

Woef! De wind begint te blazen,
Kindren haast u onder dak.
't Zal gaan bijzen, barsten, razen,
Klettren, spettren, krik en kak!

Zoef! Een vuurslang sist naar onder,
Scheurt de wolk bij elken slag;
Rommlend, grommlend rolt de donder,
Bliksems flitsen, zig en zag!

Roef! Nu gaan de sluizen open,
't Hemelwater komt van pas.
Hooft het gudsen, klutsen, loopen,
Geul en goot in, klis en klas!

De molen en de wind

De Wind:

'Molen met uw vlugge vlerken,
Die gij zwieren laat en werken
Dat er uwe ziel van zucht,
    U-u-u-ucht!
Meent ge mij te kunnen stuiten,
Zu, 'k ben weg en laat u fluiten
Met uw vlerken in de lucht,
    U-u-u-ucht!

De Molen:

Wind, gij zegt dit voor de grappe,
Want ik zet toch mijne kappe
Naar de richting uwer vlucht,
    U-u-u-ucht!
Laat ge mij geen asem halen,
Wel, dit helpt me 't koren malen,
Wijl ik zweet en zwoeg en zucht,
    U-u-u-ucht!

Ruzie

- 'Dag, juffrouw Kollebloeme,
Wat schijnt gij over stuur,
Om 't met zijn naam te noemen:
Gij ziet zoo rood als vuur?' -

- 'Wel een woord alhier en een woord aldaar,
't Ging over 't slecht seizoen van 't jaar!

Ge weet, ik lijk het Koren
Wil in de zonne gaan;
De Beet tot over de ooren
In regenmodder staan!

En een woord alhier en een woord aldaar,
't Ging over 't slecht seizoen van 't jaar!'

- 'Dag, juffrouw, 'k ga 't u wenschen,
Zoo'n ruzie over 't weer
Gebeurt ook bij de menschen,
Voor wat?... dat weet ons Heer!' -

En een woord alhier en een woord aldaar,
't Ging over 't slecht seizoen van 't jaar!

Din en Daan

Din en Daan

Die zaten aan
De peren bij den pachter;
Bij 't minst gerucht
Nam Daan de vlucht
En Dina liep er achter.

Foks de hond
Die zou terstond
Hun leeren peren pakken.
Maar Din en Daan
Die ruimden baan
Met klikken en met klakken.

't Is wel besteed
Zei Din vol zweet
En angst van 't danig loopen.
't Is waar, zei Daan
Wij gaan voortaan
Maar liever peren koopen.

Er was ne keer

Er was ne keer: ik weet niet waar,
Een meermin en een ooievaar...

De meermin vroeg den ooievaar
Of hij haar dragen wou?
Hij stemde toe en vloog met haar
Zijn nest in op een schouw.

Er was ne keer, ik weet niet waar,
Een meermin en een ooievaar...

- 'Ach, vaartje, kloeg zij, ooievaat,
De rook verpest me, wee!
Ik heb er 't land aan, draag mij maar
Weer liever naar de zee!'

Er was ne keer, ik weet niet waar,
Een meermin en een ooievaar...

- 'Elk in zijn midden, riep ze daar,
Aleer zij nederdook,
Mij past de frissche schommelbaar,
En gij verkiest den rook!'

Er was ne keer, ik weet niet waar,
Een meermin en een ooievaar...

De waterlelie

Rustig op den waterspiegel
vlot de lelie wonderschoon.
'Waarom draagt gij, lieve bloeme,
Zulke zuiver witte kroon?'

'Ziet gij op den waterspiegel,
Hoe de zwane zwierig glijdt,
En me komt gezelschap houden,
Binst den tragen langen tijd!

Ik bewonder stil den vogel,
Glanzend in den zonneschijn
En ik wil mijn dank betoonen
Met als hij zoo blank te zijn.

's Nachts begroeten mij de stralen
Van de zilverblanke maan
En die maken mij nog witter
Dan de zuiver witte zwaan!'

Op het water

Op het water, blauw beschenen,
Varen wij in zoet genucht;
Varen wij en slaan meteenen
Onze geestdrift door de lucht.

Zie den zwaan plechtstatig schuiven
Met zijn sneeuw wit vederdons.
Voel het windje vriendlijk wuiven,
Streelend, spelend over ons!

Zie der lelies zacht gewemel;
't Zijn als lelies op een vlag,
Nee, als starren in een hemel.
Neergedaald in vollen dag!

Wandelen

Hoe heerlijk voor hem die 't natuurschoon bemint
Door 't bergwoud te wandlen naar boven;
De long en gaan open, de ziele begint
Te leven, te lieven, te loven!

De zonne wat toont zij hier meesterlik werk
Al wevend haar goud in de boomen,
Die zwijgen en bidden als in eene kerk
Met wierook gevuld en aromen.

Ei! Luistert, daar rinkelt een zilver geluid
In 't plechtig geruisch van gebeden;
Er springt voor uw voeten een bronneken uit,
Het springt en het kringt naar beneden.

O groeiende tempet vol purper en goud,
Vol schoonheid bij iedere schrede,
O zonne! O, bronne, in 't heerlike woud
Wat arlent gij vrijheid en vrede!

In het woud

Verre van het stadsgewemel,
Dat den mensch gevangen houdt,
Biedt de schepping ons een hemel
In het eenzaam stille woud
Door den zuilengang der boomen
Gaaf de vrede, zweeft de rust!....
Daar te wandlen, daar te droomen,
Welke vreugde, welke lust!

Woud, o woud, die allentwegen
Schoonheid over ons ontfouwt,
Wees gegroet om uwen zegen,
Woud, o woud, o eenzaam woud!

Luistert naar de zachte tale
Als de bron heur zilver giet,
Of van meester nachtegale
In een streelend minnelied.
Stemmen die het hart vervromen
In die vrede, in die rust!...
Daar te wandlen, daar te droomen
Welke vreugde, welke lust!

Woud, o woud, die allentwegen
Goedheid over ons ontvouwt,
Wees gegroet om uwen zegen,
Woud, o woud, o eenzaam woud!

De echo

Toen kwam ik in een bosch gegaan,
Hali, halo, halo,
Mijn stemme hoorde ik wederslaan,
Hali, halo, halo!
Het klonk alhier, het klonk aldaar,
Ei, zou de wakkre kerel daar
Zijn kunstje niet verleeren?
Lee...ren!

Waarachtig, wat heeft die verstand,
Hali, halo, halo,
Waar zijt ge vriend, kom reik me uw hand,
Hali, halo, halo!
Ik ben nog jong en leere graag;
Wat is uw antwoord op mijn vraag:
Welk lot ik zal beleven?
Le...ven!

Ja, leeren leven, 't is al goed,
Hali, halo, halo!
Maar zeg me hoe ik leven moet
Hali, halo, halo!

Hier is een weg en daar nog een,
Waar brengt mij elk van beiden heen?
Kom antwoord naar believen?
Lie...ven!

Al lievend door het leven gaan,
Hali, halo, halo!
Dat zal ik leren zachtjes aan
Hali, halo, halo!
Doch hier is goed en daar is kwaad
En als me 't noodlot nederslaat,
Hoe vind ik nog verblijden?
Lij...den!

Ook lijden leer ik, lieve vriend,
Hali, halo, halo!
Wordt daar mijn leven mee gediend,
Hali, halo, halo!
Ik volg uw raad zoo lang ik leef;
En zoo er nog iets overbleef,
Ik wil 't u ook beloven?
Lo...ven.

Het lied der boomen

Wanneer ik door mijn Vlaandren ga
Ontmoet ik vele boomen;
't Zijn vrienden zonder wederga
Die geuren, zingen, droomen.

Zie hoe de slanke popel trilt,
Hij slaat geen wijlken over;
Zie hoe de vlier zijn kracht verspilt,
Al torsend 't zware loover.

Aanschouw der linde bladerkroon,
Zoo kunstig fijn van snede;
Verbeeldt zij niet de lieve woon
Van zoet geluk en vrede!

Zie op den hagedoorn zijn struik
Nu witte bloesems pralen;
In 't najaar zal die sneeuwen pruik
Veranderen in koralen.

Aanschouw den berk met zijden kleed,
En ginds den wilg, hij staat er
Vol gouden katjes en gereed
Te buigen over 't water.

Zie beuk en den, en op het puin,
Wie rouwt er om het leven?
't Is de olmenboom met breede kruin
Op hoogen stam verheven.

En els en esch...! 'k Wou in mijn lied
De boomen al vermelden
Met hen die mij de boomgaard biedt,
Als zooveel kloeke helden.

Ja, helden zijn 't aan wie ik reik,
Mijn hert vol liefde en blijheid.
Maar 'k roem het luidst den fieren eik,
Dien troon van trots en vrijheid!

Zoo laat ge, in eigen beeld en klank,
Uw zegen tot mij komen,
Bij windgesuis en vooglenzang
O, goddelijke boomen!

Van den zomer

Wij willen van den Kerel zingen,
Den Zomer met zijn vlammenzwaard.
Hij zal den Winter dwingen
Voor goed te schuilen gaan in de aard,
Waar onder steen en bergen
De dwergen hem tergen
Heisa, heisa, hee!
Wij zingen van den Zomer,
En binden tot hij weer verjaart.
Heisa, heisa, hee!
Wij zingen van den Zomer,
Wie zingt er meê?

De Zomer kwam; hij was de meester
En deed alom de boeien los.

Van boom tot struik en heester,
Het groeit en bloeit in veld en bosch.
Zijn zwaard van tooverroede,
Al 't goede ten goede,
Dat zingt en springt met blijden blos.
Heisa, heisa, hee!
Wij zingen van den Zomer,
Heisa, heisa, hee!
Wij zingen van den Zomer,
Wie zingt er meê?

Aan het zeestrand

Met wangen, handen, voeten bruin
Door 't zonnevuur gebrand,
Zoo stoeien wij langsheen het duin
Of woelen in het zand.

Wij hebben schoppen, netten mee
En korven; zie eens aan
Hoevele schatten van de zee
Wij hebben opgedaan!

Wel duizend schelpen zijn er al
En keien en ook wier;
Zoolang de vangst vergrooten zal
Vergroot ook ons plezier.

Het is hier zoo almachtig ruim,
Er komt geen einden aan;
De baren komen speelsch het schuim
Op onze voeten slaan.

Op, makkers, vlucht een wijl den schijn.
Den broozen schijn der steê.
En laat ons blijde kindren zijn
In 't spel van zon en zee!

De zeeman

De zeeman is een wakkre maat
Hij houdt niet veel van slapen.
Wanneer het weer op woelig staat,
Dan kan hij vreugde rapen.
Hohi, hoho!
Het zeil in top!
De zware zee, het ziedend sop
Heeft hem tot held geschapen.

De landrat, bij een warmen haard,
Wat kent hij van het leven?
Een regenvlaag maakt hem vervaard,
Een bliksem doet hem beven.
Hohi, hoho!
De zeeman mint
Zijn lot, wanneer de zee, de wind
Hem met gevaar omgeven.

Al stond het vaartuig op vergaan,
Als men dat staan mag heeten,
Zie hem bij 't roer, aan stuk geslaan,
Koelbloedig neergezeten.

Hohi, hoho!

Een pijp gestopt!
Dat hij het stormweer heeft geklopt
Is hij bijna vergeten!

De molen

Die oude, met zijn paterskap
En zijnen grauwen kiel,
Is oud van jaren toch nog knap
Bij 't doen van zijnen stiel.

Windje, windje blaas hem tegen
Of hij staakt het werk,
Hebt gij hem aan gang gekregen,
O, dan is hij sterk!

Twee paar armen
Zwieren, zwaaien.
Welk een raar vertoog,
Eens naar boven,
Weer naar onder,
Dan terug omhoog!

Hoor hem knersen
Op zijn tanden,
Wijl hij koren maalt.
Hij verplettert,
Bijt dat 't klettert
En hij zegepraalt!

Die oude heeft zijn werk gedaan:
Twee armen hangen stil,
Twee steken uit of hij de maan
Al droomend grijpen wil.

Windje, windje laat hem droomen
Speel nu in het riet,
Morgen moogt ge zingen komen,
Dat hij wakker schiet!

Hemeldauw

Des morgens in den vroegen,
Hoe blonken al de planten,
Alsof ze paarlen droegen
En diamanten.

De dwergjes, voor 't ontluiken,
Doorliepen alle kanten
En goten hunne kruiken
Op alle planten.

De dauw was als een bronne
Van weelde neergezegen.
Dan viel er uit de zonne
Een gouden regen.

Als planten zijn de menschen
Den levensnacht ontstegen.
Ze wachten naar, ze wenschen
Een milden zegen.

En dan verschijnt de vrouwe
Met balsem allerhande.
Ze schenkt in ramp en rouwe
Haar hart te pande.

Gelijk de hemel dauwe,
Het goud der zonne brande,
Schenk uwe zoetheid vrouwe,
Als offerande!

Van een plantje

Wie bracht U tot stand?
‘Ik’, zei het zaadjen,
‘Ik kroop door een gaatjen
Van 't vruchtbare land.’

Wie heeft U bemind?
‘Ik’, zei de regen,
‘Ik gaf het mijn zegen
En 't groeide gezwind.’

Wie heeft U gestreeld?
‘Ik’, zei het windjen,
‘Ik heb als een kindjen
Er mede gespeeld.’

Wie kleurde U zoo schoon?
‘Ik’, zei de strale,
‘Gaf 't groen aan de stalen
En 't blauw aan de kroon.’

Wie heeft er uw ziel?
'Ik', zei het linnen,
'Ik krijg ze bij 't spinnen
Op tanden en wiel.'

Wie heeft er U lief?
'Ik', zei de mensch, ik!
'Het plantje, dat wensch ik
Als 't hoogste gerief.'

Wie leert mij uw faam?
'Ik', zei de wereld:
'Met glorie ompereld,
Het vlas is zijn naam!'

Jelleken leeft nog

Wie kent er Toet-Ankh-Amon niet,
Vijf duizend jaren gemummied,
Met in zijn hand wat gerstegraan!
Gij meent het mede dood gegaan!
Gij meent, maar meenen is bedrog;
Want Jelleken, Jelleken leeft nog, nog!

't Gebalsemd lijk des Farao's
Doch niet het graan was levenloos;
't Kreeg in den grond een graf voortaan.
Gij meent nu is het dood gegaan!
Gij meent, maar meenen is bedrog;
Want Jelleken, Jelleken leeft nog, nog!

Het schoot omhoog naar 't zongeweld
En schiep weldra een halmenveld;
Toen kwam de zeis het nederslaan!
Gij meent nu is het dood gegaan!
Gij meent, maar meenen is bedrog;
Want Jelleken, Jelleken leeft nog, nog!

Het werd gebonden en geschoofd,
Gedorscht met vlegels op het hoofd,
Gewand en op den eest gebraân.
Gij meent nu is het dood gegaan!
Gij meent, maar meenen is bedrog;
Want Jelleken, Jelleken leeft nog, nog!

De een foltring volgde de ander op:
Gegist, gemout in 't ziedend sop,
Het moest de heksenproef doorstaan.
Gij meent nu is het dood gegaan!
Gij meent, maar meenen is bedrog;
Want Jelleken, Jelleken leeft nog, nog!

Het sop gekoeld, gelleurd, geklaard,
In donke vaten opbewaard,
Kreeg lucht noch licht van zon of maan.
Gij meent nu is het dood gegaan!
Gij meent, maar meenen is bedrog;
Want Jelleken, Jelleken leeft nog, nog!

Het leeft, het leeft tot ons plezier
In 't schoon gezonde gerstenbier.
Zijn geest voelt ge in u overgaan,
Spreekt gij het glas gematigd aan.
Zoo bleek zijn dood maar zinsbedrog.
Want Jelleken, Jelleken leeft nog, nog!

Moeder

Ik min het lied van bloemen
Van vliet en nachtegaal;
Doch slechts uw naam te noemen
Klinkt schooner duizendmaal.
Al stem ik mee die zangen,
Hoevele zijn er niet?
O moeder, goede moeder,
Naar U gaat mijn verlangen,
Mijn schoonste lied!

Ik merk op mijne wegen
Wel menig goede ziel;
Doch gij, ge zijt een zegen,
Die uit den hemel viel.
En langs de levensgangen,
Op zoek naar eenig doel,
O moeder, goede moeder,
Naar U gaat mijn verlangen.
Mijn reinst gevoel!

Ik word van U gescheiden
Door 't noodlot vroeg of laat.
Waar ook mijn stappen leiden,
Gij blijft mijn toeverlaat.
Geen kan er U vervangen,
Hij weze nog zoo zacht,
O moeder, goede moeder,
Naar U gaat mijn verlangen,
Mijn laatst gedacht!

Oud moedertje

Bij het vallen van den avond
Zat een oudjen aan de deur.
Buiten was het frisch en lavend
Door de lucht vol bloemengeur.
En een klokje, din, din, don,
Klonk bij 't dalen van de zon!

Moedertje, zoo sprak een meisje,
Gij zijt oud, doch welgezind;
Kom, verklaar me dat een reisje,
'k Wil wat leeren, sprak het kind.
En een klokje, din, din, don,
Klonk bij 't dalen van de zon!

Kindje, gij zoo jong van jaren,
Immer vroolijk blijft ge en sterk;
Wilt ge ook uw gezondheid sparen
Mijd den wellust, min het werk.
En een klokje, din, din, don,
Klonk bij 't dalen van de zon!

Schoone vruchten zult gij plukken,
Als gij vroeg het onkruid wiedt.
Leer voor God het hoofd te bukken,
Dan betreurt ge uw leven niet.
En een klokje, din, din, don,
Klonk bij 't dalen van de zon!

Het geweten

Wanneer de avond,
Zacht begravend,
't Vurig leven bluscht;
Laat hij droomen
Mijwaarts komen
Eer ik rust.

Deze meten
Mijn geweten;
Peilen mijn gedrag.
Gansch mijn leven
Ligt bes chreven
Van den dag.

Hoort mijn bede:
'Zoo 'k misdede,
Was 't niet onbewust?
Weest genadig,
Zendt milddadig,
Mij de rust!

Want ik schenke,
Wat mij krenke,
Zelf aan elk gena,
Eer 'k tot morgen
Zander zorgen
Rusten ga!'

Daar rijst

Daar rijst boven 't loover de toren der kerk,
Er rond ligt een dorpen nu vredig aan 't werk;
Ik weet er elk water ken, wegeltje en woon;
En vindt bij mijne ouders het leven zoo schoon.

Het huisje waarin mij het leven gewerd,
Vergeet ik niet, 't ligt me zoo dicht aan het hert;
En verder de menschen, al wie ik ontmoet,
Ze schijnen mij allen van 't eigenste bloed.

O, ben ik mijn dorpen zoo trouw, zoo verkleefd,
De bron is 't der liefdedie mij nooit begeeft,
Die duizenden harten aan 't mijne verwant
En streeft tot aan 't uiterste hoekje van 't land.

Daar is mijn land

Waar ik geboren ben
Vader en moeder ken,
Daar is mijn land!
'k Heb er ook vrienden in,
Zingend met blijden zin;
O! Wat ik u bemin,
Mijn vaderland!

Reeds als een kindje teer,
Kreeg ik er les en leer
Voor 't jong verstand.
Later, o, weet ik veel,
'k Wijd het aan u geheel!
't Valle slechts u ten deel,
Mijn vaderland!

Wandelt de zoete mei
Over de groene wei,
't Geurt t'allen kant!
Noodigt ze niet de jeugd
Minnend tot zielsgeneugt
O! Gij mijn hoogste vreugd,
Mijn vaderland!

Hoe ik u ook bekijk,
'k Vind u zoo rein, zoo rijk,
Vol pracht beplant.
'k Vlecht U een bloemenkroon,
'k Roep uit in jubeltoon:
Schoon zijt ge, wonderschoon
Mijn vaderland!

Het lied

Waar gezongen wordt
 Staat de vrijheid pal;
't Is het zaad gestort
 Dat gedijen zal!
't Onderhoudt de kracht
 Dat tot mannen maakt;
't Is de trouwe wacht
 Als de vijand naakt.
't Wekt tot deugd en daad
 Waar 't zijn stralen schiet;
't Is een flink soldaat
 Ieder lied, het lied!

Lied van den beiaard

Gelijk een reus verrijst hij daar,
In weer en wind en noodgevaar,
Sinds heugelijke tijden.
Wie kent hem niet?
Hij bidt, gebiedt
Of noopt door menig feestlijk lied
De kindren tot verblijden.

O, feller jaagt ons jeugdig bloed,
Wanneer zijn lied een heldenstoet
Voor onze zinnen tovert.
Dan spreekt in ons
Zijn edel brons
Van mannenmoed, in 't strijdgebons,
Die recht en roem verovert.

O, zanger laat uw klokken slaan;
Wij luistren naar uw wijs vermaan,
Wat onraad moge dreigen.
Wij staan dan trots
Der vreemden bots
Zoo fier als gij, gelijk een rots;
En blijven steeds ons eigen!

Mijne taal

O, taal gij, die de krone spant,
O, lieve taal van moeder,
Alwie u spreekt door heel het land
Vereenigt gij in eenen band,
Als zuster en als broeder!
O, taal gij, die de krone spant!

Is 't waar dat men uw eer benijdt?
Ik kan het niet gelooven.
Dat eigen volk zelfs u bestrijdt?
Ach, neen! Ik ben u toegewijd,
U voer ik altijd boven.
Is 't waar dat men uw eer benijdt?

O, taal, waarin men moeder zegt,
Mij heilig als niet eene,
Die in mijn mond de woorden legt,
Uit 't harte vloeiend, rein en recht,
Geen andre min ik, geene!
O, taal, waarin men moeder zegt!

Ik wil mijn land beminnen

Ik wil het land beminnen,
Dat thans, door vrede en vlijt,
Nog wondren weet te winnen
Als in den ouden tijd:

Waar nijverheid in 't verre
Een nieuwen uitweg vond;
Waar kunst gelijk een sterre
Straalt over 't wereldrond,
Ik wil mijn land beminnen
Tot mijnen laatsten stond,
Ik wil mijn land beminnen!

Eendracht is macht

Waar ik het licht ontving
Daar is mijn land,
Groot was het, niet gering,
Toen het aan 't strijden ging,
Onder de zegening:
Eendracht is macht!

Waar men een broeder groet
In elken mensch,
Daar is het heiligst goed,
Dat ieder, voet voor voet,
Onder de leus behoedt:
Eendracht is macht!

Het zij in vreugd of rouw,
Mijn vaderland
Blijf ik in hou en trouw,
Wat ook gebeuren zou,
Met hand en tand getrouw:
Eendracht is macht!

Heil 't vaderland

Heil 't Vaderland!

Dat het moge bewaren
De vrijheid, de vreugd,
Buiten alle gevaren,
In daadkracht en deugd!
Dat het leve door handel,
In goedheid en gunst;
Steeds de wegen bewandel
Van grootheid en kunst!
Heil! Heil! 't Vaderland!

Heil 't Vaderland!

Om de stroomen, de steden,
Zoo schitterend schoon;
Om het roemrijk verleden,
Zijn schild en zijn koon;
Om de velden, de wouden
Met geuren bevracht,
O, het blijve behouden
In eendracht en macht!
Heil! Heil! 't Vaderland!

Eigen haard

Geen zoeter plekje hier op aard
Dan waar, als vrienden,
De leden van denzelfden haard
Elkander vinden.
Men deelt er 's levens vreugd en smart
En lessen die den geest en 't hart
Gewijd zijn!

Daar streeft het zaad als milde plant
Tot hoogre doelen:
De liefde tot het vaderland,
Het samenvoelen.
De plicht die ons ter bane zet
Waar vreê en broedermin tot wet
Gedijd zijn!

De eik

Wie staat met vasten voet gevest
In onzen vadergrond.
Naar Noord en Zuid, naar Oost en West
Gaan zijne blikken rond.

Beschermend troont hij fier en trotsch,
Het buigen ongewend;
Hij rijst gelijk een stugge rots
Die geen gevaren kent.

Weet gij zijn naam? Aanhoor den eik!
Hij werpt hem juichend zelf
De wereld in, naar ons bereik
En 's hemels hoog gewelf.

De storm die zijnen val bereidt
Breekt op zijn kloeken bouw.
Een eik om zijn standvastigheid,
Een eik zij onze trouw!

Willem van Saeftingen

Jutho, vooruit en dapper,
Jutho, mijn paard!
Mijn harte draaft nog rapper
Te strijdewaart.
Te Kortrijk, in de beemden,
Wordt 't pleit beslecht;
Daar gaapt het graf voor vreemden
Of voor ons recht.

't Was Willem, die uit 't klooster
Kwam van ter Doest,
Een vrome zieletrooster,
Die strijden moest.
Hij droeg op priesterkleeren
Het pantser zwaar,
Om 't vader land te weren
Uit groot gevaar.

Harop! De zwaarden siddren.
Daar valt het hoofd
Van Robbrecht, 't hoofd der riddren,
God zij geloofd!
Nu met gerust geweten
Naar 't klooster weer:
'Is niet mijn plicht gekweten
Naar recht en eer!'

En to en uit elken toren
De zege klonk;
De Slag der Gulden Sporen
De vrijheid schonk;
Toen bad in 't stille duister
Van 't kloostergraf,
De held die roem en luister
Aan Vlaandren gaf.

Aan een volksdichter

Een machtig dichter zong een lied:
‘Er zijn nog brave lieden!’
Ik volg zijn leer op dit gebied,
Ik wil de kwaden vlieden.
Ik wil, als hij, met hart en hand,
Den rechten handel drijven
Om van mijn volk, om van mijn land,
Een ware zoon te blijven.

De goede dichter is niet meer!
Doch zijne liedren leven
Die hij voor ons tot les en leer,
Vol liefde heeft geschreven.
Ik voel me zoo aan hem verwant,
Die in mijn hart kon schrijven
Om van mijn volk, om van mijn land,
Een ware zoon te blijven!

Nu praalt het beeld in vollen glans
Van hem, uit 't volk geboren,
Van hem die 't met den moed eens mans,
Ten strijd wist aan te sporen.
Hij joeg mijn boezem ook in brand;
Hij wist mijn nek te stijven,
Om van mijn volk, om van mijn land,
Een ware zoon te blijven!

Vlaanderen

't Zijn weiden als wiegende zeeën,
Die groenen langs stroom en rivier,
Hier vredige dorpkens, daar steen,
Die rijzen met torens vol zwier.
't Zijn welige velden en wouden,
Of vlakten der heide vol rust.
O, 'k wil in mijn harte behouden
Die schoonheid, mijn oppersten lust.

Refrein

Voor Vlaanderen, Vlaanderen trille
Mijn harte vol geestdrift en vuur;
Mijn land is hetland van de stille,
De vreedzame, breede natuur!

Uit beelden en doeken en zangen,
Uit al wat een kunstenaar schiep,
Straalt gij als met toover omhangen,
Zoo innig gevoeld en zoo diep.
Gij spiegelt den aard uwer lundren,
Gij vindt in hun werken u weer,
Hoe zou mijne liefde vermindren,
U minnen wil ik meer en meer!

Refrein

Voor Vlaanderen, Vlaanderen trille
Mijn harte vol geestdrift en vuur;
Mijn land is het land van de stille,
De vreedzame, breede natuur!

De schoone slaapster in het bosch

Meisjes en knapen

Oel, oel, oel!

Welk een angstig voor gevoel
Drijft ons op de vlucht?

Knapen

Oel, oel, oel!

Neemt geen acht op dit gerucht;
Is 't de boschuil niet die zucht?

Meisjes

Oel, oel, oel!

Wee, de tooverkollen

Hollen,

Roll en

Op ons aan.

Gaan we vlug vandaan!

Meisjes en knapen

Ze komen.
Wee, wee, ons angst
Van langst om langst
Is groot!

Tooverkollen

We komen.
Neen, neen, ons vangst
Van langst om langst
Is groot!

Meisjes en knapen

Oel, oel, oel!

Tooverkollen

Wie deed ze schrikken?
Nu missen ons strikken
Hun doel!

Allen

Oel, oel, oel!

Meisjes en knapen

Buiten gevaar, buiten gevaar.
Komt mee, komt mee,
De booze fee is daar!

Knapen

Fee van nacht en duister,
 Die in klem en kluister,
 Schoonslaapsterken
 Immer slapend houdt.

Meisjes

Schoonslaapsterken
 Eens vol lust en luister
 Slaapt in 't donker woud.
(Ze vluchten).

Meisjes en knapen.

Woud, somber woud,
 Gelijk een gevang
 Van steen en van hout,
 Hoelang nog, hoelang
 Verdrukt U de dwang
 Van nacht en van nood,
 Van deernis en rlood?
 Hoelang nog, hoelang
 Ontwijkt U de drang
 Naar groei en gezang,
 Hoelang nog, hoelang?

Knapen

Tajo, tajuit!
Welk trompgeluid,
Welk leven allerwegen!

Meisjes en knapen

De prins, de prins, de zonneprins!

Meisjes

Wees welkom, lang verwachte prins!
Uw wandel brengt al vreugd-gewins,
Uw handel ziel en zegen.

Recitatief

Hoe trotsch draaft hij het nachtwoud in
Met breeden zin gesterkt door min;
Zijn purpren mantel dekt zijn paard;
Van vlammen vloeit zijn blinkend zwaard;
Zijn zieleklank is rein gezang,
Ontbindend allen tooverdwang.

De Prins

Wil ontwaken lentemaagd,
 'k Leid U bij der hand;
 'k Heb de booze fee verjaagd
 Naar het nevelland.

Ik breng de zegen van de zon,
 De liefde die den nacht verwon.
 Gij zijt herboren, zing mij nu na:
 Harba lori fa, harba, harba, lori fa
 Harba lori fa, harba lori fa!

Schoonslaapsterken

'k Ben herboren; 'k volg u na!
 Diepe droomen vielen dra;
 't Leven stroomt, ik ga en sta
     In het licht,
     Het zonnelicht,
     Licht!

Knapen

Hei, hei, Schoonslaapsterken is wakker.
 Zij volgt nu 't allen kant,
 Den Zonneprins, haar makker,
 Door gansch het land!

Meisjes en knapen

Waar zij verschijnen
Zijn het festijnen
Voor bruid en bruidegom,
Zangen en zoenen
Loover-festoenen,
Gejuich en klokgebom.

Meisjes

Dwergjes doorloopen
Lustig het land.
Zwing, zwang!
Gieten hun kruiken
Langs elken kant.
Zie! de dauw schittert
Op elken plant,
Zwing, zwang!
Als diamant!

Knapen

Bronnekens breken,
 Spartelen luid;
 Mondekens spreken
 't Harteken uit;
 Blommekens kijken,
 Wenken in 't groen;
 Brommende bijkens
 Brengen ze een zoen.

Meisjes en knapen

Het windje jaagt en draagt alom
 Den geur uit blad en blom.

Recitatief

Anemoontjes, lichte kroontjes;
 Leeljen van dalen, witte koralen;
 Boschklokjes, blauwe rokjes,
 Botterblommen, gulden kommen;
 Viooltjes, azuren voortjes;
 Alle bloemen een gansche stoet,
 Roemen de lente met blijden groet!

Meisjes en knapen

Hoe reppen de vleugelen
Hun snavels en vleugelen,
De lente ten dank.
Het kritselt en schettert,
Het wispelt en kwettert
In allerlei zang.
Het koekoekt en kwedelt
Het roekoert en vedelt.
't Is feest, het is feest!
Gekweel en geleuter,
Gespeel en gekneuter,
Of 't merelt of 't meest!

Stemmen der natuur

Alleen de go eden koesteren zich in 't heilig vuur,
Dat opent frisch het hart voor 't schoone der natuur.

Prins en Schoonslaapsterken

Houdt het hart als van een kind,
 Dat geen wereldwee 't verslindt
 Op den langen duur.
 Eene moeder die U mint
 Voor U nimmer doof of blind,
 Waar gij immer troost bij vindt,
 Is zij, de natuur!

Slotkoor

Waar zij verschijnen
 Zijn het festijnen.
 Het groeit en bloeit alom!
 Lieven wij 't leven,
 Loven wij 't leven.
 Gegroet en willekom,
 Lente
 O! Lente:
 Leven, lieven en loven!
 Gegroet en willekom,
 Lente,
 O! Lente.....

Aan zee

Kindercantate

De zee, welk wonder voor onze oogen,
Hoe 't wijde water schuimend deint!
Van nader bij te aanschouwen mogen,
Die golven zonder rust noch eind!
En immer voort, en immer voort
Gaan zij met haar gespeel,
Naar Oost en West, naar Zuid en Noord.
Tot aan elk werelddeel!

Meisjes

In 't duinzand als het zomer is
Jochij! hoe blij te spelen!
Het windje waait
En zingt zoo frisch
Om ons te streelen!

Jongens

Hee! Ziet ge daar die schepen niet?
Heisa! ze gaan en komen,
Verdwijnen ginds
In 't wijd verschiet
Als blanke droomen!

Lied der baren

Het breed ge bruis der baren
Barst los in machtig lied:
‘Kom varen, klinkt het, varen
Alover ons gebied.
Wij willen niet meer scheiden
Het een van 't ander volk;
Maar tot elkander leiden
Langs onze waterkolk.’

Als gij ons driftig schuimen
Op uwe kusten hoort,
Dit leert U: ‘Kom verruimen,
Uw werkkring immer voort;

Wel nijverig zijn uw handen,
Uw volk is taai en stug;
Waarom geen nieuwe banden
Gelegd langs onzen rug?

Dan zal uw naam verrijzen
En schitteren als een ster,
En U vol eerbied prijzen
Elk volk van heinde en ver.
De zee op! Hee! Kom varen,
Verruim uw handelsveld!
Dit zingen U de baren
Met ongestuim geweld.

Jongens

De wateren der zee door de zonne gekust,
Zich slingrend om de aarde als de moeder van al;
De wateren waarop Godes woord heeft gerust,

Die roemen de schepping in reuzig geschal.
 Hun barnende baren verkonden het luid:
 Geen haat in de wereld, eendrachtig
 vooruit!

De barnende baren,
 Die nimmer bedaren,
 Die schuimen en schormen,
 Al zingen of stormen,
 Verkonden het luid:
 Vooruit!

DANS OP HET STRAND

Matrozen

Ohee, springt in de ronde
 En geeft elkaar de hand;
 Zoo 't alle meisjes konden
 Van 't een naar 't ander land?
 Hopla, diga, diga!
 Hopla, grijpt de kans!
 Zoo 't alle meisjes konden,
 De wereld was verbonden
 In eenen rondedans.
 Hopla!

Matroos-meisje

Ohee, springt in de ronde
Gij mannen van de zee;
En gaat het nieuws verkonden
Van de een naar de andre rêe.
Hopla, diga, diga!
Hopla, hand in hand!
Zoo 't alle mannen konden,
De wereld was verbonden
In een groot broederland!
Hopla!

Afvarende matrozen

Ho hi! Hoïho! Hohi!

Meisjes

Hoepla!
De booten vliegen
Terwijl de golven wiegen
Hoepla!

Jongens

Gegroet, gewiekte schepen
Ter wijde zee, gegroet!
Gij bergt in uwen boezem
Der landen overvloed.
Gegroet!

Matrozen

Ho hi, hoïho, hohi!

Meisjes

Zij varen
Met uitgestrekte vlogel,
Als een vogel,
Door de baren.

Jongens

Zij varen
Met stoomgetuig voor wieken
Als fabrieken
Door de baren.

Samen

Zij varen!

Matrozen

Varen wij ver van het land,
Ons brengen de winden,
De stem der beminden.
Varen wij ver van het land,
Ons brengen de winden
De stem der beminden,
Voor wie ons harte zoo vurig brandt!

Gebed

Ave Maria, moeder van God,
Gij die regeert op de baren,
Wees hun barmhartig in leven en lot;
Red hun uit alle gevaren.
Ave Maria
Gratia Plena,
Troost hen in de uur van het dreigend gebruis,
Wil ze bewaren,
Wil ze besparen,
Breng hen behouden en weder te huis!

Jongens

Vreemde schatten uit de landen
Over zee,
Vruchten, ertsen, allerhande
Brengt gij mee.
Schepen zijn de vlotte banden
Langs de kolk
Die omsnoeren alle stranden,
Ieder volk!

Meisjes

Goedheil het dapper zeevolk,
Dat deze taak verricht;
Dat broederschap en vrede
Rond heel de wereld sticht!
Ze gaan
Door alle weer en winden
Langsheen de waterbaan.
Ze gaan,
Al grijnst de dood gedurig
De brave helden aan.
Ze gaan!

Slotkoor

Goedheil het lot beware
U, mannen kloek van aard,
Die zonder vrees noch vare
Ter wijde zeeën vaart!
Gij leert ons vredezingen,
Terwijl gij welvaart sticht;
Gij wekt in ons 't verlangen
Naar ruimer vergezicht!
Goedheil!

Terugkomst der zwaluwen

Kindercantate

Knapen

Meiklokjes luid verkonden:
 Waak op met hart en hand,
 De Winter is verzwonden,
 De Lente komt in 't land!

Meisjes

Met het jong ontkiemend leven
 Treedt de schoonheid voor den dag,
 Die versteven
 In den schoot der aarde lag.

Allen

Komt, wij allen zijn genooden
 Waar het al ontbloeien mag.
 Wenkt de zon, den nacht ontvloten,
 's Morgens niet de lenteboden
 Met haar roode
 Zegevlag?

Zwaluwen

Zwier, zwier, zwier,
Wij zijn hier!
Zwirre, zwirre, zwie,
Zie, zie, zie!

Knapen

Zie, zie, zie, ze keeren weder
Uit het verre zwoel gewest.

Meisjes

Hoort, de zwaluwen hoe teeder
Tjirpen zij terwijl ze neder
Strijken in het oude nest.

Allen

Ze brengen ons van overzee
De Lente mee!

Knapen

Wat lacht de boer hen tegen,
Als zag hij stuk voor stuk
Zijn droomen door hun zegen
Gedegen
Tot geluk!

Zwaluwen

Zwier, zwier, zwier,
Wij zijn hier!
Zwirre, zwirre, zwie
Zie, zie, zie!

Meisjes

Hoort, de zwaluwen hoe teeder
Tjirpen zij terwijl ze neder
Strijken in het oude nest!
Oost, West, thuis best!

Knapen

Geboortegrond, geboortegrond
Zoet als het moederhart,
Hoe klinkt uw naam in onzen mond,
Geen plaats op heel het wereldrond
Dat ons zoo dierbaar werd.

Meisjes

Geboortegrond, geboortegrond
Zoet als het moederhart!

Allen

Gij ligt ons na en trekt ons aan;
Gij wekt ons hartgebons
Waar wij ook mogen gaan of staan
Gij zijt Het Land, het ons!

Zwaluwen

Zie, zie, zie!

Recitatief

De zwaluwen wenden
In sierlijk beweeg,
Hun lustige ben den,
Omhoog en omleeg.
Wie volgt er hun sporen
Zoo grillig en vlug,
Eens rondom den toren,
Dan heen en terug;
Of verder verfluggen
Zij 't spel hunner vlucht
En zuivren van muggen
De suizende lucht!

Knapen

Zij hebben den toren
Hun wensch laten hooren.
Daar ruischt een gerucht?...

Klokken beginnen te slaan

Allen

Bim, hom, ham, de klokken slaan.
Hunne bronzen tongen bonzen
Door het wijde ruim en plonzen
Hun herboren klank in onze
Luisterende zielen neer:

Bim, bam, bom, de klokken slaan,
Christus is weer opgestaan
En de vrome menschen gaan
Zich verdiepen in den Heer!

Zang in de kerk: Meisjes

Paschen, Paschen,
Hooggetij!
't Leven van de ban den

Komt gestegen uit der eerde
Zooals Christus wederkeerde,
Glanzend uit den still en dood:
Hallelujah. God is groot!

Paschen, Paschen,
Hooggetij!
Klokken klinken hemelblij.
Zwegen hare bronzen tongen
Tot het wonder was voldongen,
Thans verkonden zij den groet:
Hallelujah, God is goed!

Paschen, Paschen,
Hooggetij!
't Juk des Winters is voorbij,
Onder nieuwen zonnezegen,
Plant het zaad weldra gedegen,
Hier op aard een paradijs
Hallelujah, God is wijs!

Knapen

In meetloos gewiel,
 Zoo vrij als de ziel,
 Is vrijheid het licht van hun leven;
 Naar hooger beschik
 Richten zij onzen blik
 Als kluisters der aard ons begeven!

Zwaluwen

Zwirre, zwirre, zwie,
 Zie, zie, zie!

Meisjes

De zwaluwen komen en keeren
 En schieten als pijlen zoo strak.
 Ze wiegen en vliegen en scheren
 Glad over het watervlak!

Knapen

Zie de zwaluwen als pijlen
 IJlen
 Over velden mijl aan mijlen.
 Bek sta bij en sterk van vlerk
 Doen zij voort hun reuzenwerk.

Zwaluwen

Zie, zie, zie!

Allen

Ten allen kanten
Worden zaaisels, boomen, planten
Van het ongediert bevrijd.
Heisa, hei, met zon en regen
Gaat de groei nu zijne wegen
En tot vollen bloei gedijt!

Knapen

Zij drijven en schrijven
In 't schitterend licht
De zucht hunner vrijheid
De vlucht hunner blijheid.
En hoog in den hemel
Verdwijnt hun gewemel
Plots uit ons gezicht.

Slotkoor

Heil u, zwaluwen, silfieden
Ongetemd en onbeducht,
Nimfen van de vrije lucht,
Die wij onzen lofzang bieden!
Hooft ons aan in uwe vlucht,
Boden van de lentedagen!
Hooft ons aan met welbehagen,
Wij beminnen u zoo teer.
Heil u, heil u, lof en eer!
    Heil u, slanke
    Nimmer kranke
Schoone vogels vol bedied,
Voor uw lessen, voor uw lied,
Voor uw reine levensleer.
Heil u, heil u, lof en eer!
Wij beminnen u zoo teer,
    Heil u, lof en eer!